

منتهای فوتبال

مادر تیرانداز، دوباره تفنگ به دست شد

تیم ملی تیراندازی ایران بعد از المپیک توکیو و البته با مدیریت جدید در راس فدراسیون، راهی میدان مهمی می شود. تیراندازی ایران با مدال تاریخی جواد فرغی در توکیو حسابی در خشان ظاهر شد و حالا در رویداد بزرگ جام جهانی برای موفقیت تلاش می کنند. جام جهانی از ۲۰ تا ۳۰ فروردین به میزبانی ریودوژانیو برزیل برگزار می شود و ایران با ۱۴ ملی پوش در آن شرکت می کند. یکی از نکته های مهم این اعزام بازگشت الهه احمدی به ترکیب تیم ملی است. احمدی یکی از باسابقه های تیراندازی ایران است و سابقه حضور در دو المپیک لندن و ریو را دارد و حتی تا آستانه مدال المپیک هم پیش رفت اما نتوانست به اولین بانوی مدال آوری ایرانی در این میدان تبدیل شود. در هر حال که به واسطه مادر شدنش از اردوهای تیم ملی فاصله گرفته بود، بعد از گذشت چند سال به تیم ملی برگشته و در مسابقات جام جهانی شرکت خواهد کرد. امیر محمد نکونام، مهیار صداقت، هادی قره باغی، نجمه خدمتی، الهه احمدی، فاطمه امینی و فاطمه کرم زاده در بخش تفنگ و گلوله سبقت المپی، هانیه رستمیان، الهام هرچانی، لعیامحمدی، جواد فرغی، سجاد پور حسینی و وحید گلخندان در بخش تپانچه ملی پوشان حاضر در این مسابقات هستند.

کشتی آماده اولین تورنمنت سال

آخرین روزهای فروردین و اولین روزهای اردیبهشت، برای علاقمندان به کشتی بسیار مهم به نظر می رسند. در روزهای ۳۰ و ۳۱ فروردین به میزبانی مغولستان، مسابقات کشتی فرنگی قهرمانی آسیا برگزار می شود و در تاریخ سه چهارم اردیبهشت مسابقات کشتی آزاد قاره کهن برپا می شود. در همین راستا شاگردان محمد بنیادینه ایجی کار دومر حله اردو راسپی کردند. آنها روز گذشته با تمرینات سبک و وزنه زدن به اردوی شان پایان دادند و با نظر کادر فنی برای چند روز به استراحت خواهند پرداخت. شاگردان بنا سوئین اردوی خود را از هفدهم فروردین آغاز می کنند تا روز اعزام به تمرینات ادامه خواهند داد. همچنین آزادکاران نیز روز گذشته مرحله دوم اردوی خود را تمام کردند و بعد از چند روز استراحت به تمرینات بازمی گردند. کشتی ایران بعد از مسابقات قهرمانی آسیادوم میدان مهم دیگر نیز در پیش دارد. آنها باید ۱۹ تا ۲۷ شهریور در مسابقات جهانی صربستان شرکت کنند و از ۳۰ شهریور تا دوم مهر نیز در میدان مهم بازی های آسیایی روی تشک برون رفتند. فشرده گی تقویم سال جدید باعث شد تا فدراسیون تیم های مختلف تشکیل بدهد و باید دید تیم اصلی در جام جهانی شرکت می کند یا المپیک آسیا؟

لغو اعزامی سرو صدا

زمانی که فدراسیون وزنه برداری در گیر و دار بازنشستگی علی مرادی بود و این فدراسیون برای مدت زیادی در بلاتکلیفی به سر می برد، نگرانی های بسیاری درباره تیم های ملی شکل گرفت. یکی از تیم هایی که با وجود بلاتکلیفی ها و مشکلات به کار خود ادامه می داد، شاگردان سعید علی حسینی بودند که قرار بود در مسابقات قهرمانی جوانان جهان شرکت کنند. این مسابقات از ۱۲ اردیبهشت به میزبانی یونان برگزار می شود اما خیلی بی سرو صدا اعزام تیم ایران لغو شد. آخرین مرحله اردوی جوانان اسفندماه در رشت برگزار شد. طبق اعلام فدراسیون این اردو برای جام جهانی بود اما بعد از آخرین اردو در ورزشکاران به خانه رفتند و خبری از اردوی جدید نشد. این اعزام در حالی لغو شد که برخی از ملی پوشان آخرین سال حضورشان در رده جوانان بود و به این ترتیب شانس مدال جهانی را به راحتی از دست دادند. البته وزنه برداران پیش از این هم نگرانی هایی بابت اعزام داشتند چرا که هم فدراسیون بلاتکلیف بود و هم هیچ اقدامی برای ویزای شنگن صورت نگرفته بود. در نهایت مشخص شد این نگرانی هایی دلیل هم نبوده است! در این میان گفته شده است که اردوی جوانان پس از ماه رمضان برای مسابقات قهرمانی آسیا آغاز می شود.

آر باطاری

اینکه ایران در چه گروهی از جام جهانی قرار گرفته، مهم به نظر می رسد اما نکته مهم تر این است که تیم ملی اساسا چه راهکاری برای رقم زدن اولین صعود تاریخش از جام جهانی خواهد داشت؟ قاطبه و اکثرا هادر مورد تیم اسکوچیچ بسیار نگران کننده هستند. چرا که غالبا یا به انبوهی از بدبینی افراطی گره خورده اند و یا به خوش بینی غیر واقعی دوخته شده اند. حقیقت اما درست چیزی بین این دو نگاه است. برنامه ریزی مدام، کار مستمر و هدف گذاری دقیق و شاید کمی هم خوش شانس، بتوانند ایران را از این مرحله عبور بدهند. هنوز قراره کشتی جام جهانی برگزار نشده بود که در دست مثل همیشه عده ای مشغول تاختن به تیم ملی و زیر سوال بردن این تیم بودند. فوتبال ایران اساسا با این نوع نگاه حاوی «خودتحقیری» بیگانه نیست، حتما به خاطر دارد که قبل از جام جهانی ۲۰۱۴ کارشناسان یک برنامه تلویزیونی به همراه مجری به تصور پخش شدن میان برنامه، مشغول ریشخند زدن به تیم ملی شدند و ناخواسته تصویر واقعی شان را به همه فوتبالیان نشان دادند. آنها در همین چند ثانیه ادعا کردند که مسی فقط در بازی با ایران، آقای گل جام جهانی می شود! و تیم ملی آرژانتین، ایران را به کیسه گل تبدیل خواهد کرد. همه آنها اما دیدند که تیم ملی در جام جهانی، چه زجر

در نقد خوش بینی و بدبینی افراطی نسبت به تیم ملی

غارت واقعیت!

به آرژانتین داد و چطور این حریف را تا آخرین ثانیه با سخت ترین شرایط ممکن روبه رو کرد. شاید با یک دآوری عادلانه تر، ایران به راحتی می توانست حریف را شکست بدهد. چهار سال گذشته و این نگاه دوباره در دوره بعدی ایران، آقای گل جام جهانی می شود! و تیم ملی آرژانتین، ایران را به کیسه گل اسپانیای و تغال مثل بولدوزر از روی تیم ملی رد می شوند. خیلی هادر شبکه های

اجتماعی مشغول شوخی با ایران بودند و مدام از این حرف می زدند که تیم ملی در گروه مرگ، سرنوشته به جز یک حذف تحقیر آمیز نخواهد داشت. گذر زمان اما ثابت کرد که این نگاه چقدر اشتباه بوده است. ایران روبه روی اسپانیا عالی نشان داد و حتی می توانست بازنده آن مسابقه نباشد. تیم ملی روبه روی برتغال هم فراتر از حد انتظار بود و حریف به سختی

توانست از ایران مساوی بگیرد. حالا همان پسران دوباره به جام جهانی قدم می گذارند و همان ضدموج ها دوباره از راه رسیده اند. این تیم حالا حتی تجربه بین المللی بیشتری دارد، نفرت است. ایران روبه روی اسپانیا عالی نشان داد و حتی می توانست صعود به مرحله بعدی را هم جشن بگیرد. حتی اگر خیلی های این تیم را با همه توانایی هایش زیر سوال ببرند.

در اینکه این نوع نگاه اساسا قابل نقد به نظر می رسد، تردیدی وجود ندارد اما از طرفی نقطه مقابل این بدبینی افراطی، نوعی خوش بینی افراطی است که در بین برخی از طرفداران و حتی اعضای تیم ملی وجود دارد. هنوز هیچ اتفاق رخ نداده، در اگان اسکوچیچ در نشریه سان برای تیم ملی انگلیس رجز خوانده و از انگیزه اش برای شکست دادن آنها صحبت کرده است. دستیار او مار یونات هم از یک اتفاق تاریخی برای تیم ملی در جام جهانی صحبت به میان آورده است. یعنی هر چند یک فوتبالیست حرفه ای مثل کریم انصاری فرد تلاش کرده فشار را از روی تیم ملی بردارد و از سخت بودن مسیر صعود صحبت کند، بخشی از اطرافیان تیم در دست در موضع مخالف او قدم برداشته اند و ظاهرا بخشی از هواداران تیم هم با آنها هم نظر هستند. تیم ملی به شرطی راهی دور بعد می شود که هیچ فشار سنگینی را روی شان هایش احساس نکند. به شرطی که بتواند در اوج تمرکز، نقشه هایش را در زمین به اجرا در بیاورد و با آرامش کافی روبه روی رقبا قرار بگیرد. هیچ داستان فرامتنی و غیر ورزشی نیز نباید روی این نبردها تاثیر بگذارد. اگر کار را بیش از حد ساده بگیریم، تیم آخر این گروه خواهیم شد. فراموش نکنیم انگلیس با یکی از بهترین نسل های تاریخش به این مرحله رسیده است. نسلی که به نیمه نهایی جام جهانی ۲۰۱۸ رسید و در یورو و تافینال رفت و حالا فقط با قهرمانی راضی می شود. یادمان نرود آمریکایا

اولین قدم برای رسیدن به موفقیت در جام جهانی، تن دادن به حقیقت است. این حقیقت که صعود تنها با تلاش بسیار زیاد ممکن می شود و البته پذیرفتن اینکه تیم ما هم در این رقابت، پتانسیل زیادی دارد

ستاره هایی مثل وستون مک کنی، کریستین پولیسچ، سرچینیو دست و جیووانی رینسا، در تک تک لیگ های درجه یک اروپا بازیکن دارد و ام.ال.اس. هم در سال های گذشته بسیار پیشرفت کرده است. ما کار بسیار دشواری برای صعود از این گروه داریم و نباید تصور کنیم که این کار، به سادگی انجام خواهد شد.

اولین قدم برای رسیدن به موفقیت در جام جهانی، تن دادن به حقیقت است. این حقیقت که صعود تنها با تلاش بسیار زیاد ممکن می شود و البته پذیرفتن اینکه تیم ما هم در این رقابت، پتانسیل بسیار زیادی دارد. کاش برای مدتی، دست از خود تحقیری یا مقابل آن، خودبیزگبینی برداریم و با فوتبال کمی متعادل تر رفتار کنیم. این درست همان کاری است که می تواند راه موفقیت های بزرگ و تاریخی را برای تیم ملی ایران هموار کند و همه تردیدها را در مورد این تیم از بین ببرد.

چهره به چهره

تماشای علی دایی در بین هشت چهره اسطوره ای که وظیفه قرعه کشی رقابت های جام جهانی را بر عهده داشتند، در نوع خودش جالب بود. تک تک نفراتی که برای این کار انتخاب شدند، چهره های مهمی در دنیای فوتبال بودند. دو نفر از آنها یعنی لوئار ماتئوس و کافو حتی توانسته بودند به عنوان کاپیتان جام جهانی را بالای سر ببرند. پس تردیدی نیست که جایگاه شهریار در فیفا، جایگاه برجسته ای به نظر می رسد. به محض تماشای دایی در این قاب، عده ای باز هم جملات تکراری شان را در مورد او شروع کردند. اینکه او در فوتبال ایران به اندازه کافی قدر ندیده و اینکه ما او را کنار گذاشته ایم تا دیگران روی سرشان قرارش بدهند. این تصور از بیخ و بن غلط به نظر می رسد. فوتبال ایران هیچوقت علی دایی را به حال خودش رها نکرده و نمی کند. این خود علی دایی است که از فوتبال فاصله گرفته و به این فاصله تداوم بخشیده است. از کدام هر کدرن حرف می زنی و وقتی علی دایی در اوج جوانی و بی تجربگی و در حالی که فقط چند ماه سر مربی باشگاه ساسیا بود، نیمکت تیم ملی را به دست آورد و آن نتایج افراطی را تجربه کرد؟ از کدام رها کردن حرف می زنی

دوباره یک قاب کلیدی برای فوتبال ایران! غرور و حسرت!

وقتی همین مربی بازنده نتوانست یک نسل از ستاره های تیم ملی را به جام جهانی ببرد اما مدت کوتاهی بعد نیمکت باشگاهی مثل پرسپولیس را به دست آورد؟ دایی به اندازه کافی فرصت داشته در فوتبال ایران خودش را در قامت جدید نشان بدهد. اما به اندازه کافی از این فرصت ها استفاده نکرده است. شهریار مربی بزرگی نشده و گناه این اتفاق بر گردن هواداران فوتبال در ایران نیست. شهریار یک چهره احترام بر انگیز در فوتبال ایران است. شخصیتی همیشه سختکوش که باید الگوی فوتبالیست های جوان تر باشد. کسی که از اوج ناشناختگی، به یکی از چهره های مدنظر فیفا برای قرعه کشی جام جهانی تبدیل شد. پس بهتر است دست از این زُست های مظلومیت برداریم و او را این طور قضاوت نکنیم. دایی در فوتبال ایران مربیگری نمی کند چون سرگرم تجارت است و نمی خواهد از تهران خارج شود. او همین سال ها از باشگاه هایی مثل گل گهر

نعمتی را هم در اختیار ندارد. غایب بعدی قرمز هاینز حامد لک خواهد بود. گلری که در یک دیدار دوستانه دوباره به ترکیب اصلی تیم برگشت اما انقدر افراط بود که حتی در فهرست ۱۸ نفره تیم برای دیدار با هوادار نیز قرار نگرفت. حریف امروز پرسپولیس، اولین تجربه لیگ برتری اش را به خوبی پشت سر گذاشته است. تیمی که با هدایت رضا عنایتی نتایج خوبی به دست آورده و برای اولین فصل بازی در لیگ، آماده نشان داده است. آنها در مسابقه رفت نیز در استادیوم آزادی روبه روی پرسپولیس شکست نخوردند. همان مسابقه ای که یکی از گل های هوادار در آن به شدت جنجالی شد و سروصدا زیادی به پا کرد. هوادار در حالی روبه روی پرسپولیس قرار می گیرد که در هفت مسابقه گذشته اش در لیگ برتر متحمل هیچ شکستی نشده است. یکی از تیم های غافلگیر کننده این فصل لیگ برتر، در این هفته ها تیم هایی مثل فولاد و مس رفسنجان امتیاز گرفته و آلومینیوم آراک را شکست داده است. هوادار در رده یازدهم جدول لیگ برتر قرار دارد و با توجه به اختلاف امتیازی با تیم های پایین جدول، نگران سقوط نیست. عملکرد عنایتی در رقابت های این فصل لیگ برتر کاملا قابل قبول بوده اما شکست دادن تیمی مثل پرسپولیس یا حداقل یک فصل نیاختن روبه روی این تیم، خامه روی کیک او

خواهد بود. علیرضا منصوریان با بردن قرمزها، نقش مهمی در صدرنشینی قاطعانه استقلال داشت و حالا یک مربی استقلال دیگری می تواند تیم فرهاد را یک قدم به موفقیت در رقابت های این فصل لیگ نزدیک کند. کار پرسپولیس در ادامه این فصل لیگ برتر، اصلا ساده به نظر نمی رسد. آنها باید در مسیر مخالف همه قضاوت هایی قرار بگیرند که این اواخر با آن سر و کار داشته اند. حالا دیگر سر نوشت پرسپولیس برای قهرمانی در دستان خودش نیست و این تیم حتی با بردن تک تک بازی ها، ممکن است شانس قهرمانی لیگ را از دست بدهد. با این وجود آنها چاره ای به جز جنگیدن در پیش ندارند. بردن لیگ، تنها ماموریت مهم قرمزها در ادامه این فصل نیست. آنها باید ثابت کنند که در شرایط سخت و پر تنش هم نیروی جنگ را از دست نمی دهند. آنها باید نشان بدهند که همیشه فقط در شرایط مطلوب نتیجه نمی گیرند و حتی وقتی اوضاع به ضررشان می شود، قدرت تغییر شرایط را دارند. این ماموریت برای یحیی و تیمش درست به اندازه قهرمانی لیگ مهم خواهد بود. پرسپولیس در ادامه راه، روزهای سختی دارد. روزهایی که از نبرد هفتم هفته روبه روی هوادار شروع می شوند و با بازی دیگر در لیگ ادامه پیدا می کنند. این اولین روز از ادامه یک مسیر سخت برای یحیی و تیمش خواهد بود.

پرسپولیس و هوادار، شروع زندگی تازه برای یحیی

از گور برگشته!

آر با هنورد

لیگ برتر امروز در حالی دوباره برای پرسپولیس آغاز می شود که پایان سال گذشته برای این تیم اصلاح خوشایند نبود. مجموع رفتارهای یحیی گل محمدی در دربی، این تیم را به در دسر انداخت و جالب اینکه گل محمدی با وجود همه آن رفتارها و آن استغفای عجیب بدون عذر خواهی به تمرین تیم برگشت. پرسپولیس هنوز ناامید نشده و می تواند خودش را به مسیر قهرمانی برگرداند اما برای این اتفاق، باید چیزهای زیادی در این تیم تغییر کنند. آنها به اندازه هفت بازی فرصت دارند تا برای ششمین قهرمانی متوالی رقابت کنند. مسابقه هوادار و پرسپولیس این هفته در حالی برگزار خواهد شد که به شکلی عجیب، فرصت حضور تماشاگرها این نبرد وجود ندارد. این در حالی است که ورود تماشاگرها به اندازه ۲۰ درصد ظرفیت استادیوم دوباره برقرار شده اما به دلیل نبود امکانات کافی در استادیوم میزبان این نبرد، باز هم بازی بدون حضور تماشاگران انجام خواهد شد. به